Stjernen.

T. Ebbeson, Redaktör

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o. s. v. adresseres **„Stjernen" Dannebrog, Nebraska.**

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registreret Brev.

„Stjernen" er det billigste danske Blad i Amerika; koster blot $1.25 om Aaret, men sendes vel at mærke kun mod Forudbetaling. 3 Uger efter Forfaldstiden standses Forsendelsen, og man har da at abonnere paany, hvis man fremdeles ønsker Bladet.

Til Klubber paa fem Abonnenter sendes „Stjernen" et Aar for $5.00, eller blot $1.00 hver.

Folk, som ønsker at gjøre sig bekjendt med „Stjernen", vil paa Forlangende faa Bladet frit tilsendt i 3 Uger, og ved Indsendelsen af 15 Cents i Stamps, i 8 Uger. Bed Udløbet af denne Tid standses Forsendelsen om ikke bestilt paany.

"STJERNENS" AGENTER.

„Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

N. Fr. Hansen, General-Agent, Cedar Rapids, Iowa.

Rejsende Agent: Chr. Michelsen fra Cheyenne, Wyo.

Ch. Nobt, Christensen Greenwood, Cass Co., Nebr.

H. F. Hansen, Hampton, Nebr.

N. Jensen 56 Warren St., Bridgeport, Conn.

C. H. Christensen, Fremont, Nebr.

Chr. Johnson, Minden, Nebr.

N. Christensen, Clarkson, Kansas.

O. C. Rodby, Deerfield, Dane Co., Wis.

P. Paulson, U. P. Depot, Cheyenne, Wyo.

Erik Knudsen, Davey, Lancaster Co. Neb.

A. M. Bager, Akron, Colo.

Fotograf C. C. Smith, NorthHamhill, Ore.

Jens Jensen, 1907, 27 Ave. & Burdette St., Omaha, Nebr.

Albert Christensen, Thurman, Arapahoe Co., Colo.

A. P. Johnsen, 816 16. Ave., Council Bluffs, Iowa.

Martins Erickjen, Easton, Fresno Co., California.

J. L. P. Smidt, Gozad, Nebr.

Prøvenumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker itide.

Den europæiske Situation.

Den politiske Stilling i Europa er langtfra betryggende. Fra alle Sider af den politiske Synskreds ses Tegn paa Uvejr. Der findes for Øjeblikket i hele Europa næppe et Land, som ikke rives af indre Trangel.

I Rusland er Forholdene særlig flemme. Kløften mellem Folk og Kejser bliver for hver Dag bredere og dybere, og Sagen bliver ikke bedre derved, at Kejseren gjør Bord paa Grundloven. Slette Efterretninger kommer fra Østrig. Indbyrdes Strid raser paa sit højeste, som Følge af det blandt Czechs'erne, Magyarerne og Tyskerne stedse voksende Fjendskab. I England foraarsager Homerule-Agitationen megen indbyrdes Galskab mellem Folket, for ikke at tale om visse nye Begivenheder i den kongelige Familje, der af en saadan Art, at de ikke tager sig godt ud paa Prent. Det ulykkelige Frankrig, som endnu næppe er bukket frem fra Panamaskandalernes Skjærsild, skal i September holde sine Valg, og disse pleje at sætte hele Befolkningen paa Hovedet. Frankrig har ligeledes paa Tallerkenen adskillige kildne koloniale Sager, samt en Høne at pluk ke med England. Italien lider forfærdeligt af Pengemangel, og savner i Øjeblikket et Ministerium, idet det gamle takkede af i Fredags. De hjemlige Forhold er ogsaa alt andet end opmuntrende. Spanien og Portugal gjennemgaar svære Pengekriser paa den sikre Vej til Bankerottens Ufore. Sverig og Norge ligger i en haardnakket Strid, som muligt kan føre til Unionsbaandets Opløsning. Belgien er endnu ikke færdig med sin Grundlovsrevision — ja, man kan godt sige at Danmark, Rusland og Schweitz er de eneste Lande i Europa, der nyder nogenlunde Fred og Ro.

De forskjellige europæiske Lande har Spektakel nok hjemme til at tilfredsstille den mest stridslystne, og der er maaske ingen Nødvendighed for Krig mellem Landene endnu i lange Tider.

Initiativet i Schweitz.

Det schweitziske Folk har nys i sin Grundlov indført den saakaldte Initiativs-Ret. Denne Handling betegner det største Fremskridt i Retning af rent og uforfalsket Selvstyre, som nogen af vor Tids Nationer kan opvise. Den lille tapre Republik Schweitz er Verdens Standardbærer og Forkjæmper i alle Anliggender, der vedrøre direkte og virksomt Selvstyre, medens vi Mænd i den store Republik med Skamrødmen paa Kind maa bekjende, at vi er sejlet langt agter ud i Kølvandet efter ren Politik.

Initiativet — hvad er det for noget? — spørger Læseren. Hverken mere eller mindre end Ordet selv antyder. Det er Vælgerens Ret til at „initiere" — eller paa godt Dansk: begynde eller indlede Lovforslag.

Ifølge det Tillæg, som den 7. Juli, 1891, blev føjet til Schweitz' Grundlov, skal enkelte Paragrafer af Grundloven afskaffes, vedtages eller ændres, naar 50,000 Vælgere forlange det.

Man kunde jo ogsaa mene, at denne Vælgret ogsaa skulle strække sig til de almindelige eller statutoriske Love. Men i Schweitz er Grænsen mellem Grundloven og Statuterne saa utydelig, at Folk dog alligevel bliver i Stand til at indlede Lovforslag angaaende næsten enhver optænkelig Sag.

Parret med det Ord „Initiativ" har Læseren ofte set paa Tryk et andet Ord: „Referendum". Hvad skal det sige? Det betyder at den lovgivende Forsamling skal referere, henstille eller overlade til Folkets Sanktion eller Forkastelse ethvert af den vedtaget Lovforslag inden det bliver gjældende. Begge disse Foranstaltninger er Midler, gjennem hvilke Folket klart og tydeligt kan udtale sin Vilje. Referendum er en passiv Magt; den siger ja eller nej, ligesom vor Præsident og vore Guvernører, til hvem vi Amerikanere i Mistillid til vor egen Dømmekraft har overladt Referendums-Retten. Paa den anden Side er Initiativet den aktive, stedse skabende Kraft, den fremadskridende Bestanddel i Lovgivningsvæsnet. I Forening er disse tvende Indretninger den fuldkomneste Opfindelse, hidtil udtænkt af et frit Folk til en Selvstyrestats Styrelse. De udgjør en Slags politisk Perpendik, som svinger indenfor bestemte af Grundloven afstukne Grænser. Det er en jævn frem- og tilbagegaaende Bevægelse, der fører Folkeudtrykket direkte til den lovgivende Forsamling og derfra tilbage til Folket for dets Godkjendelse. Det er med andre Ord et Lovgivningssystem, hvori enhver enkelt Vælger direkte repræsenterer sig selv.

Se, det kan man kalde Selvstyre. Men vi i de For. Stater — hvad formaar vi? Under de nuværende Forhold intet.

Kun to Midler staar til vor Raadighed: Bestikkelse og Andragende. Det første Middel er et virksomt og anerkjendt Redskab hos Korporationerne, men det anbefaler sig næppe til dem, som bestræber sig paa rent Styre. Hvad Ansøgningerne angaar, — ja, da er de hverken til Skade eller Gavn. De bliver saa ofte anvendte. Men da det suveræne Folk gjennem disse kun ydmygt beder, men aldrig befaler, er det selvfølgeligt, at Politikerne aldrig tager Hensyn til disse Papirer, og oplæses et saadant Instrument en Gang imellem i en lovgivende Forsamling, sker det kun for et Syns Skyld, for at glæde de troskyldige Underskrivere. Men der er en himmelvid Forskjel paa Petition og Initiativ. Det første er Undersaattens Bøn, det sidste er Suverænens Bud. I de For. Stater beder og kryber Vælgerne, og Lovgiverne herske; i Schweitz byder og befaler Vælgerne og Lovgiverne er Folkets Tjenere. Initiativ er ikke et Andragende, men en Befaling, og Lovgiverne kan ikke med sin fletteste Vilje nægte at adlyde. De skal enten behandle det indsendte, eller i hvert Fald stifte en Lov, der omfatter de samme Principer, og saa overlade denne til Folkets Sanktion eller Veto.

Tag f. Eks. et saa praktisk Spørgsmaal som det at kaare For. Staters Senatorer ved folkelig Afstemning. Det har vi her i Landet hamret paa i de sidste 15 Aar; det er et almindeligt Ønske, men under vort nuværende Lovgivningssystem er der ingen Garanti for, at denne Fordring nogen Sinde vil kunne gjennemføres. I Schweitz vilde dette Forlangende gjennemføres uopholdeligt, og det paa en simpel og direkte Maade.

En utaknemlig Virksomhed.

En saadan er en Reformredaktørs Stilling. Hans Arbejde er det haardeste og ubehageligste, fordi han skal bekjæmpe de rige og indflydelsesrige, og endskjønt hans opofrende Kamp kan vinde ham ærlige og trofaste Venner — man skal ikke sige andet — saa er det dog altid sløjt med den pekuniære Støtte, hvorfor den Redaktør, der arbejder helt og udelt for Retfærdighedens Skyld, i Reglen finder Pengeindtægterne saa smaa, at han, for at holde Forretningen gaaende, maa arbejde 16 Timer i Døgnet, 7 Arbejdsdage i Ugen, idet han maa udføre 2 eller 3 Mands Arbejde.

Og naar en saadan Redaktør endelig bukker under for det umenneskelige Slid, og ser sig nødsaget til at sælge Forretningen helt eller delvis til andre, fremkommer straks et Hyl om, at han har solgt ud til Fjenden.

Redaktør Foss, den dygtigste og mest aggressive blandt de skandinaviske Reformjournalister her i Landet, er i denne Tid et levende Eksempel paa det, vi her har sagt. Nødvendigheden af Hvile og Rekreation efter 6½ Aars uafbrudt Slid tvang ham til at sælge en Part af sit Blad „Nordmanden" for at han kan kjøbe sig en Farm og trække sig tilbage fra Forretningens Tummel. Straks gav hele den fjendtlige Presse sig til at brøle over, at „Foss har solgt ud til Republikanerne for $10,000, og vil gaa ind i den undertrykte Farmerklasses Rækker." Jo, efter en Mand har arbejdet sig ihjel for Fremmelsen af en blandt Mennesker utaknemlig Sag, saa har han, naar Kræfterne svigte og han træt og modløs segner om paa Kampladsen, spillet Forræderens Rolle og solgt sig til de altfortærende Republikanere. Saa kjører man paa med den Vise.

I Sidste No. af „Nordmanden" giver Redaktør Foss en Redegjørelse for Forandringen i Forretningen, og Forklaringen er saa troværdig og ligefrem, at vist ingen kan tvivle paa, at han under Omstændighederne ikke kunde handle anderledes, ihvorvel det maa beklages, at en saa djærv Reformven ikke kunde finde Kjøbere til Bladets Aktier blandt dem, som er i nøje Samklang med hans politiske Anskuelser.

Mr. Foss skriver selv:

„Om jeg fandt det at være min Pligt over for min Familje at sælge en Del Aktier i Trykkeriet, Aktier i Typer og Presser, som jeg i min Uformuenhed i disse knappe Pengetider ikke magtede at holde, saa har jeg derfor ikke solgt en Haarsbred af min Overbevisning og Tro.

Ingen har heller forlangt at faa kjøbt min Overbevisning; i Propositionen for Overdragelsen af Lunds Aktier og en Del af mine staar udtrykkelig nedskrevet i sort paa hvidt, at jeg skal fortsætte som Redaktør med den fulde Forstaaelse, „at jeg er independent, og at jeg har fuld Frihed til som før at agitere for de Principer, der blev nedlagte i Folkepartiets Platform i Omaha 4de Juli 1892, samt for Temperance, Prohibition og andre nødvendige Reformer.

Det er sandt, at jeg sidste Vinter og Vaar har følt mig baade træt og modløs, og at jeg har længtes efter at kunne faa Anledning til at flytte med Familje ud paa en Farm, hvor jeg udelukket fra den politiske Larm og ved legemligt Arbejde kunde gjenvinde noget af min aandelige Kraft og om muligt ogsaa faa styrket min svigtende Tro.

Til den Ende korresponderede jeg med nogle af mine pennefore Reformvenner om at tage min Plads for en Tid. Der var nok dem, som vilde afløse mig som Redaktør; men ingen af dem kunde tage nogen Del af Bladets finansielle Byrde. Og da alt, jeg ejede, var anbragt i Bladet, kunde jeg nemlig ikke tænke paa at kjøbe noget Landsted, førend jeg havde omgjort i Penge en Del af mine Aktier i Bladkompagniet.

Imidlertid var ogsaa min Kompagnon, Ed. Lund, overanstrængt af haardt Arbejde; han havde „hængt i Sælen" uafbrudt i flere Aar, ikke blot hver Dag, men meget af Natten ogsaa. Enhver, som har forsøgt at bygge op en norsk-amerikansk Avis, ved, at for at faa Indtægt og Udgift til at balancere maa Øjerne, særlig i Førstningen, hver for sig gjøre to Mands Arbejde.

Lund bestemte sig til at gaa ud af Forretningen, og idet han fandt Kjøbere til sine Aktier, fulgte ogsaa jeg og min Hustru nok af vore til at faa likvideret vor Andel af Gjælden og til at faa forskaffet os et Hjem ude paa Landet.

Lunds Efterfølger, Hr. P. O. Thorson, er aldeles uafhængig i Politik; han er en punktlig og ærlig ung Forretningsmand, som gik ind i Bladkompagniet af Forretningshensyn og ikke andet. Han befatter sig ikke med Bladets Indhold eller Politik, men forestaar ene og alene Forretningsbestyrelsen.

Ingen af de nye Aktieejere har forlangt nogen Forandring i Bladets Politik; de insisterede tvertimod paa, at jeg skulde staa som Redaktør, idetmindste indtil man kunde faa sikret sig en anden independent og dertil duelig Redaktør.

Men hvis det at blive træt og modløs er ensbetydende med Forræderi, da erkjender jeg mig skyldig paa Flækken. Dog tror jeg, at rettænkende Folk vil finde „formildende Omstændigheder", saasnart de overvejer, hvilken Kamp jeg har gjennemgaaet, og hvilke Skuffelser jeg har mødt, og saa tillige husker, at jeg heller ikke er sammensat af bare Jern og Staal.

Det er syv Aar i Vaar, siden jeg egentlig begyndte Reformkampen, og fem Aar siden jeg overtog „Nordmanden"s Redaktion. I disse fem Aar har jeg ofret mig saa helt for Bladet og Reformsagen, at jeg næppe tror, jeg har gjort Fyldest mod mig selv og Familjen.

Jeg kan ikke sige, at jeg har havt nogen Søndag i disse fem Aar, men at jeg har været optaget af det samme Studium og Arbejde og den samme Agitation 365 Dage i Aaret. Jeg har gaaet paa Kontoret om Morgenen, tilbage til Hjemmet og slugt Middagsmaden Klokken tolv, stanset hos Familjen ialt femten a tyve Minuter, arbejdet til Klokken seks, slugt Aftensmaden og saa fortsat Arbejdet til Sovnen brev mig i Seng. Familjen har i Reglen maattet sysle for sig selv, og hvad der har foregaaet i Selskabslivet, Theatrene og Kirkerne rundt omkring os, har ofte været saa fremmed for mig, som om jeg havde været paa Opdagelsesrejse i det indre af Afrika."

Brev fra Verdensudstillingen.

(Fra vor specielle Korrespondent.)

Jackson Park, Chicago, U. S. A., den 22. Maj, 1893.

Den forløbne Uge var viet til Indvielsesceremonier, og Enden er ikke endnu. Kunsterindringspaladset stod først for Tur, og efter Champagnebestænkelsen havde fundet Sted plantede Kvindens Verdenskongres sine Faner derinde. Hvis man kan regne Kvindtal for noget, er det ganske sikkert, at denne Kongres var en Sukses. De forskjellige Møder blev underholdt med Taler af fremragende Kvinder fra Alverdens Lande.

Minnesotas Bygnig og Norges Bygning blev begge indviet den 27de Maj. Guv. Knute Nelson tog ikke Del i Indvielsen af Minnesotas Bygning, men tog en ledende Del i Aabningen af Nordmændenes Afdeling, hvor han holdt en Tale paa Norsk. Ca. 10,000 Nordmænd og 15 norske Foreninger tog Del i Højtideligheden. Foruden Guv. Nelson talte Prof. B B. Anderson, Prof. Julius Olson og Kongresmand N. P. Haugan.

Taktstavens Autokrat, Prof. Theodore Thomas, har faaet Tilsigelse om, at hans Dage er talte, idet Generaldirektør Davis har opfordret ham til at indgive sin Resignation. Denne Mand Thomas har afstedkommet mere Bryd end noget andet enkelt Lem af Udstillingen. Han var kaaret som øverste Musikdirektør for hele Stadsen, og nægtede i denne Egenskab at tillade Brugen af andre end visse Fabrikanters Instrumenter. Men da man saa kom efter, at det var Reklamekneb for vedkommende Fabrikanter, af hvem Thomas formentlig blev betalt, var det ogsaa ude med Thomas.

Med Hensyn til Reform i Optrækkeriet paa Udstillingen, er det hidtil blot blevet ved de tomme Løfter. Beklageligt er det, at Bestyrelsen kan ikke faa meget som sørge for, at de frie Ritirader holdes i brugbar Stand. Det ser sandelig ud til, at en Skrue er løs et eller andet Sted, thi sligt Svineri og Forsømmelighed er utaaleligt.

Mangen en Læser vil maaske næppe tro, at der i Kunstudstillingen alene findes en over 6 Mil lang Række Malerier, for ikke at tale om de mange flere Mil, der er anbragt i Kvindens og de forskjellige Staters Bygninger. Selve Kunstudstillingsbygningen er inddelt i saamange Rum og Fløje, at den ligner en Labyrinth, og man finder næppe ud, uden en Vejviser.

Ugens mest notable Begivenhed var de besøgende Redaktører, der her var samlet i nationalt Møde. Der var Avismænd fra enhver Krog af Landet — fra New Englands stenede Kyst og Californias gyldne Grus, fra Floridas Sumpe og Dakotas Hvedemarker.

Et af de smukkeste Syn i hele Parken er de elektriske Springvand, som glinser ved Nattetid. Der er tre af disse foran Administrationsbygningen, og de straaler i alle Lynets Farver paa en Maade, som ganske forvirrer Synet.

Den elektriske Belysning i Bygningerne er saa storartet, at man maa se den for at kunne paaskjønne den. Ord formaa ikke at beskrive den Herlighed og de Vidundere, som her fremtrylles for Blikket. Den Bygning, som særlig afbenyttes til den elektriske Udstilling er om Aftenen et eneste Straalehav.

Sidste Uge blev en Mand fratjaalen $4,100, som han stjodesløst bar i Frakkens Inderlomme. Han befandt sig i Stimlen ved Fabrikanternes Bygning, og Lommetyven fandt Synet af den velspækkede Lommebog en uimodstaaelig Fristelse. Man kan ikke være for varsom, og det er dumt at bære en saadan Pengesum løst i sine Klæder.

Udstillingspladsen er sat i direkte Telefonforbindelse med flere af de større østlige Byer, og man kan her igjennemtale med sine Venner i fjerntliggende Stater.

Udstillingen i Mineralafdelingen nærmer sig rask sin Fuldendelse. Michigan bidrager Kobber i saa vel raa som lutret Tilstand. Pennsylvanias Udstilling er iøjnefaldende, thi den bestaar af en af Kul forfærdiget Obelisk, der skyder 50 Fod i Vejret. Kentucky har omtrent sit Hjem færdigt og frembyder nogle smukke Eksemplarer af den sorte Diamant. De Indtryk, vi her meddele Læseren, er kun spredte, thi i mange Tilfælde er Udstillingerne endnu langt fra færdige.

Hvis den Appelsinpyramide, som Californien har anbragt i Havedyrkningsafdelingen, skal gjælde for en Prøve paa Appelsinmængden, de avler derude, maa Florida virkelig skamme sig. I denne Afdeling finder man en meget stor Udstilling af Smaafrugt, baade fra Indlandet og fremmede Egne. En Del er nedlagt i Glaskrukker og en Del fremstillet i naturlig Tilstand. Hvem skulde vente at træffe Æbler fra New South Wales her, og dog ser Prøverne meget fristende ud. Den ene Ende af denne Bygning er tilegnet Vinudstillingen, og det synes her at være enhver Udstillers Opgave at overtræffe sin Nabo.

Jeg havde nær glemt at omtale Indvielsen af Kanadas smukke Bygning. Blandt de Notabiliteter, som var til Stede ved denne Lejlighed, maa fremhæves den nys udnævnte Generalguvernør og hans Hustru samt Greven og Grevinden af Aberdeen.

Vejret har været alt, hvad man kunde ønske, kjølig: og dejligt, og det forholdsvis store Besøg (ca. 150,000) i Løbet af Ugen viser, at Folk har benyttet det.

I Rocky Mountains.

(Af Niels Lynderup.)

I

Efter som man rejser mod Vest gjennem Nebraska, kommer man stadig højere til Vejrs. Medens Omaha ligger 1031 Fod over Havfladen, ligger Fremont 1192, Columbus 1442, Grand Island 1860, Kearny 2146, North Platte 2700, Sidney 4090 og Cheyenne 6050 Fod. Altsaa et Fald af 5000 Fod fra Vest til Øst, og da Nebraska har en Længde paa den Kant af 424 Mil, bliver det et gjennemsnitlig Fald af 12 Fod paa Milen. Dette Fald er af stor Betydning i flere Retninger. Det bevirker for det første at alle Floderne maa løbe i østlig Retning med stor Hastighed, der, naar der indtræffer pludselig Tøbrud, saa Strømmene fuldme op, bevirke megen Ødelæggelse paa Broer og Ejendom. Men dette stærke Fald mod Øst har en anden og større Betydning, nemlig at benytte Vandet fra Floderne til Irrigation og Fabriksdrift. Den kommende Menneskealder vil lære at skatte Platteflodens, som en uudtømmelig Rigdomskilde.

Naar man rejser med Union Pacific mod Vest fra Grand Island, kommer man gjennem den frodige Plattedal, hvor man ser tilsaaede Hvedemarker over alt. Byen Kearney, der ligger midt i denne frodige Egn, har 8—9000 Indvaanere, flere Fabrikker, der drives fra Platteflodens Vandmasser. Banen bliver ved at følge Platte mod Vest og man passerer flere trivelige Smaabyer og talrige Farme, afvekslende med Skovpartier. Ved North Platte, en i de senere Aar fremvokset By, forene de to Grene af Platteflodens sig. Den ene kommer fra nordvest, den anden fra sydvest og dog udspringer de omtrent paa et Sted i Nordparten af Colorado. Nordplatte løber derfra 250 Mil mod Nord gjennem Wyoming og drejer saa af mod Sydøst. Sydplatte løber derimod stadig mod Nordøst; begge Løb modtager paa deres Vej flere Tilløb af mindre Strømme.

Fra North Platte følger Banen endnu Syd-Platte til Byen Julesburg, der ligger i Colorado paa Grænsen af Nebraska. Der fra gaar en Gren af U. P.-Systemet til Denver og en anden til Cheyenne. Vi følge den sidste og kommer atter ind paa Nebraskas Jord. Byerne blive nu sjældnere, Farme ser man intet til; Græsvæksten bliver mere og mere tynd, med Banker af Sand, der af Vinden flyttes fra Sted til Sted, lig i Jyllands Klitter. Af og til ser man en stor Hjord af Kreaturer, ellers er de eneste menneskelige Boliger, man ser, Sektionshusene langs Banen. Det er i det regnløse Bælte vi er kommen. Skal denne Jord nogen Sinde blive nyttiggjort?

Den rødagtige Jordart er meget frugtbar, naar bare Livsbetingelsen var til Stede: Vand. Efter at have passeret Grænsen mellem Nebraska og Wyoming bliver Stigningen mod Vest mere og mere kjendelig. Toget formindsker Fart, og de førstelløbere af Bjergene begynde at vise sig.

Cheyenne, Wyomings Hovedstad, ligger i det sydøstlige Hjørne af Staten. Den har 12,000 Indvaanere og er i det hele den største By. Meget storstadsagtig ser den ikke ud fra Toget. Den ligger paa en Sandslette, og Vinden spiller Halløj gjennem Byens Gader med Sand og andre mindre prosaiske Materialier; men det er noget, den har tilfælles med næsten alle Byer i „the wild west". Best for Cheyenne vise Bjergene sig fra deres Majestæt. Terrænet, hvorpaa Banen gaar, hæver sig til 8247 Fod over Havfladen 15 Mil Vest for Cheyenne. Her ser man Vidundrene af amerikansk Ingeniørkunst: lange Broer over forholdende Højder. Tunneller gjennem haarde Granit. Fra det omtalte Punkt gaar det atter nedad, og Laramie, den næststørste By i Staten, ligger 1000 Fod lavere. Ved Laramie findes et mindre Vandløb, det bevirker straks at Egnen ser mere livlig ud. Der findes saa en Mængde Ranchers langs dette Vand. U. P. har flere Værksteder her, og i Omegnen findes flere Miner. Før Laramie bliver Egnen vildere, Strømmen træder saa kjendelig frem, og værdifulde Mineralier ligger gjemte under det raa Ydre. Ved Fort Steele, 11 Mil Øst for Rawlins, passerer vi Platte paa sin Vej mod Nord. Den er ikke meget stor, kun som en almindelig Creek, og dog gjør den Underværker paa sin Bo. Dens Vand vil i den nærmeste Fremtid blive bragt igjennem Rør til Rawlins for at forsyne denne By med Drikkevand. Langs dens Løb findes Ranchers med tusinde af Kvæg og Faar og Irrigation i det smaa er udviklet paa hvert dens Løb.

Rawlins er en By med 3000 Indvaanere. U. P. har et Maskinværksted der og beskjæftiger flere hundrede Mennesker. Mod Øst har man Udsigt til de sneklædte Mountians, der hæver sig til —12,000 Fod i Vejret og altid er kladdet med Sne. Først i April, da jeg kom her ud, saa alt helt vinterligt ud. Det sneede næsten daglig. Ja, det er endnu ikke mere end en halv Snes Dage siden at vi havde en Fod Sne. Nu har Vejret forandret sig, og der har begyndt at vise sig lidt grønt i Dalene. Landet heromkring Rawlins ejes næsten alt af Regjeringen, der har lejet det ud til Ranchmænd. Faar er omtrent det eneste der drives paa for Tiden. Landet koster dem kun en Ubetydelighed i Rente, og en Mand, der ejer nogle tusinde Faar herude, kan tjene gode Penge. For Arbejdere er der ikke meget at komme her ud efter endnu, men i Juli Maaned kan alle de der vil og kan arbejde faa saadant til god Løn herude. Paa Rancherne er der ogsaa Arbejde at faa som Faarehyrde; der betales 40—45 Dollars om Maaneden.

Venlig Hilsen til alle Bekjendte i denne Gang.

Fra den nationale Hovedstad.

(Fra vor Meddeler.)

Richard Olney, For. Staters Generaladvokat, blev paa Chicago, Burlington & Quincy-Banens nylig afholdte Aarsmøde valgt som en af Kompagniets Direktører. Det er vel mere til Prydelse end et Gode for Landet, at dets Justitsminister fungerer som Embedsmand i en af de mægtigste Privatkorporationer, hvis Interesser paa mange Omraader er stik modsatte Statens.

Cleveland og Civiltjeneren — Bladet „World", der gjør Fordring paa at kjende Præsidentens Planer, oplyser at Cleveland ikke vil fjerne de nuværende underordnede Departementschefers bedsmænd for deres politiske Tros Skyld, med mindre der kan bevises, at de lægger for Dagen en fornærmende Partiskhed. Under sin forrige Administration led Cleveland meget ved den Partiskhed, som visse republikanske Bureauchefer, han havde beholdt, gjorde sig skyldige i. Mange af dem bestræbte sig særlig paa at volde ham alt det Bryderi, de kunde, og en saadan Optræden vil han ikke længer finde sig i. Saadanne Fanatikere vil blive ilægt paa Døren og deres Pladser besatte med fremskridtslede renlivede Demokrater.

Ex-Kongresmand Blount fra Georgia, der, som bekjendt, af Præsident Cleveland blev sendt til Hawaii for at undersøge Tilstandene der, er nu af Præsidenten blevet udnævnt som de Forenede Staters Gesandt til Origet istedenfor Stevens.

Den uhyre Udstrækning, som J. C. Ayer & Co.s Forretning i Lowell, Mass., har, sætter dem i Stand til at stille den store Blodrenser — Ayers Sarsaparilla — indenfor alles Rækkevidde. Lad dig ikke lokke til at tage et „billigt" Substitut; det bedste er det billigste.

Bucklens Arnica Salve.

Er den bedste Salve mod Saar, Forstuvelser, gamle Saar, Surben, sprukken Hud, Frostskade, Mylfrost, Skab, Ligtorne og Udslet. Den kurerer Hæmorrhoider eller ingen Betaling. Garanteres at give fuldkommen Tilfredsstillelse eller Pengene gives tilbage. Pris 25 Cts. Æsken.

Forhandles af Apotheker Sjoholm.